VETUS TESTAMENTUM, UNVOLLSTäNDIG

Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35407
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

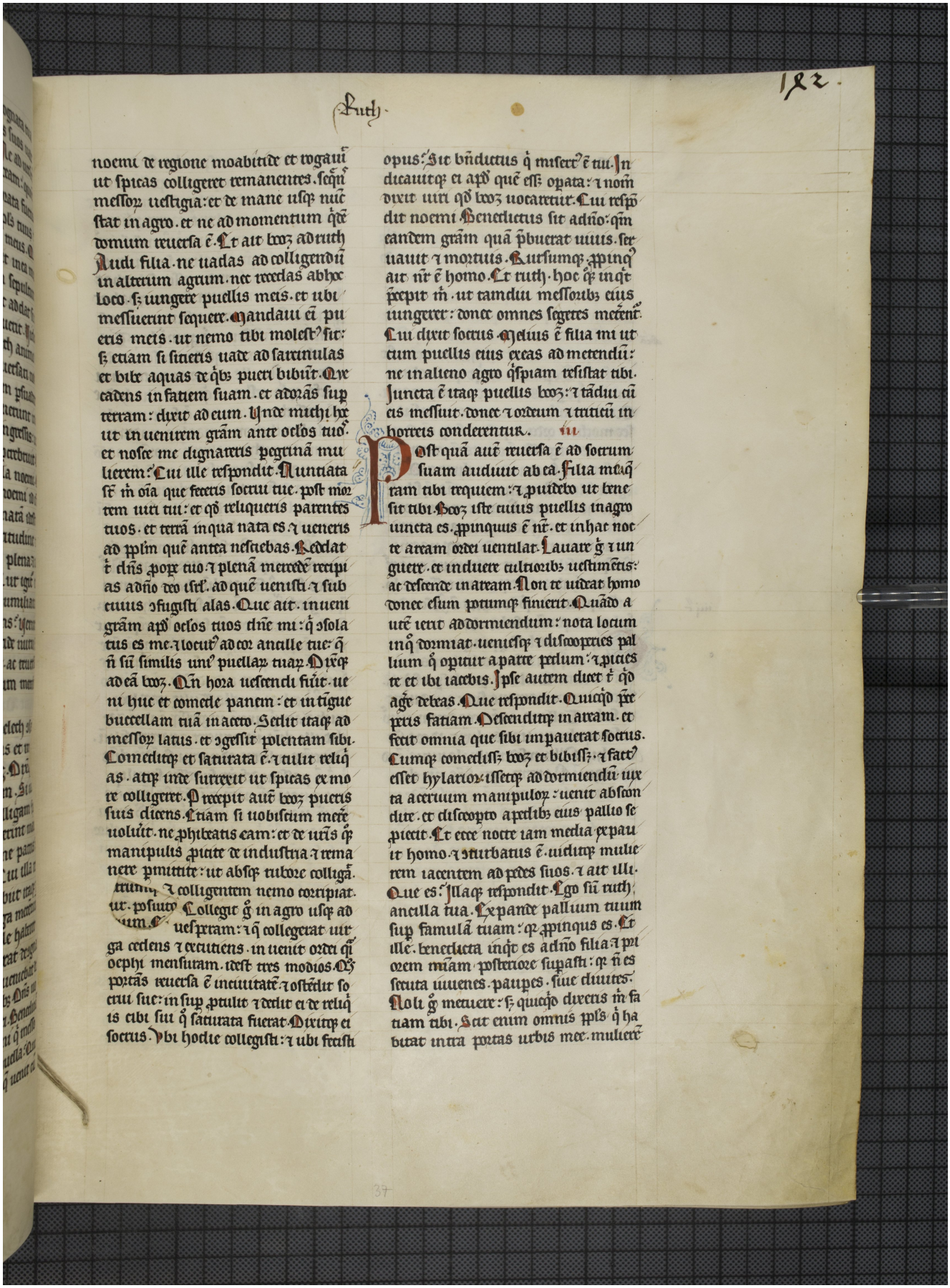

noemi de regione moabitide et egaui
ut spicas colligeret remanentes. sequi
messores uestigia: et de mane usque nuc
stat in agro. et ne ad momentum quidem
domum reuersa est. Et ait boz ad ruth
Audi filia. ne uadas ad colligendum
in alterum agrum. nec recedas abhoc
loco. sed iungere puellis meis. et ubi
messuerint sequere. Mandauit enim pue
ris meis. ut nemo tibi molestus sit:
sed etiam si sitieris uade ad sarcinulas
et bibe aquas de quibus pueri bibunt. Que
cadens in faciem suam. et adorans sup
terram: dixit ad eum. Unde mihi hoc
ut inuenirem gratiam ante oculos tuos.
et noscere me dignaueris peregrina mu
lierem? Cui ille respondit. Nunciata
sunt mihi omnia que fecisti socrui tue. post mor
tem uiri tui: et quod reliquisti parentes
tuos. et terram in qua nata es. et ueneris
ad populum quem antea nescriebas. Reddat
tibi dominus pro opere tuo. et plena merede recipi
as a domino deo israel. ad quem uenisti. et sub
cuius alis fugisti alas. Quae ait. inuenim
gratiam apud oculos tuos domine mi: quia solac
tus es me. et locutus ad cor ancille tue: quam
nil sit similis uni puellarum tuarum. Dixique
ad eam boz. Cum hora uesencli fuerit. ue
ni huc et comede panem: et intingue
buccellam tuam in aceto. Sedit itaque ad
messores latus. et porrexit polentam sibi.
Comedit que et saturata est. et tulit reliqua
as. atque inde surrexit ut spicas ex mo
re colligeret. Praecepit autem boz pueris
suis dicens. Etiam si uobiscum mere
uoluerit. ne phibeatis eam: et de uiris quoque
manipulis prouide et industria et rema
nere permittite: ut absque rubore colligat.
trium. et colligentem nemo corripiat.
ur. posuit. Collegit ergo in agro usque ad
uum. uespertam: et quod collegerat uir
ga cedens et excutiens. inuenit ordei fere
oephi mensuram. idest tres modios. Que
portans reuersa est in ciuitatem. et ostendit so
crui suae: insuper protulit et dedit ei de reliqua
is cibi sui quibus saturata fuerat. Dixitque ei
socrus. Ubi hodie collegisti: et ubi fecisti
opus? Sit benedictus qui miserti tui. In
dicauitque ei apud quem esset opata: et nomen
dixit uiri qui boz uocabatur. Cui respon
dit noemi. Benedictus sit a domino: qui
eandem gratiam qua prouerat uiuis. sed
nauit et mortuis. Rursumque propinquus
ait nostri est homo. Et ruth. hoc quoque inquit
praecepit mihi. ut tamdiu messoribus eius
iungerer: donec omnes segetes metent.
Cui dixit socrus. Melius est filia mi ut
cum puellis eius exeas ad metendum:
ne in alieno agro quispiam resistat tibi.
Iuncta est itaque puellis boz: et tamdiu cu
ras messuit. donec et ordeum et triticum in
horreis condeterentur. iii

Post quam autem reuersa est ad socrum
suam audiuit ab ea. Filia mea quae
ram tibi requiem: et prouideo ut bene
sit tibi. Boz iste cuius puellis in agro
iuncta es. propinquus est nostri. et in hac noc
te aream ordei uentilat. Lauare ergo et un
guere. et induere cultioribus uestimentis:
ac descende in aream. Non te uidrat homo
donec esum potumque finierit. Quando a
ute ierit ad dormiendum: nota locum
in quo dormiat. ueniesque et discooperies pal
lium quo opteuit a parte pedum: et pones
te et ibi iacebis. Ipse autem dicet tibi quid
agere debeas. Que respondit. Quicquid pre
peris faciam. Descendit que in aream. et
fecit omnia que sibi imperauerat socrus.
Cumque comedisset boz et bibisset: et fact
esset hylarior. isset que ad dormiendum iux
ta acerum manipulorum: uenit abscon
dite. et discooperto a pedibus eius pallio se
piecit. Et ecce nocte iam media expau
it homo. et turbatus est. uidetque mulie
rem iacentem ad pedes suos. et ait illi.
Que es? Illaque respondit. Ego sum ruth
ancilla tua. Expande pallium tuum
super famulam tuam: quoniam propinquus es. Et
ille. benedicta inquit es a domino filia. et pri
orem miam posteriore superasti: quia non es
secuta iuuenes. pauperes. siue diuites.
Noli ergo metuere: sed quicquid dixeris mihi fa
ciam tibi. Scit enim omnis populus quod ha
beat intra portas urbis mea. mulier